

Kasační opravný prostředek podaný dne 8. ledna 2024 společnostmi Sonasurf Internacional – Shipping, Lda (Zona Franca da Madeira), Mastshipping – Shipping, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) a Latin Quarter – Serviços Marítimos Internacionais, Lda (Zona Franca da Madeira) proti usnesení Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 27. října 2023 ve věcech T-718/22 a T-723/22, Eutelsat Madeira v. Komise (Zona Franca da Madeira)

(věc C-9/24 P)

(C/2024/3146)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sonasurf Internacional – Shipping, Lda (Zona Franca da Madeira), Mastshipping – Shipping, Sociedade Unipessoal, Lda (Zona Franca da Madeira) a Latin Quarter – Serviços Marítimos Internacionais, Lda (Zona Franca da Madeira) (zástupci: S. Fernandes Martins a M. Mendonça Saraiva, advogadas)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) navrhují, aby Soudní dvůr:

- i. zrušil usnesení Tribunálu (pátého senátu) ze dne 27. října 2023 ve věci T-723/22, a rozhodnutí Tribunálu nahradil tím, že zruší rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 (1) ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III.

V rozsahu, v němž shledá výše uvedená návrhová žádání opodstatněná,

- ii. uložil odpůrkyním náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. První důvod kasačního opravného prostředku: Nesprávné posouzení v napadeném rozhodnutí, pokud jde o dodržení pojmu „vytváření pracovních míst“

- Ačkoli Tribunál rozhodl opak, Komise uložila portugalskému státu, aby použil metodu RPJ/EPPÚ – viz v tomto smyslu body 173 až 179 až 216 odůvodnění rozhodnutí Komise;
- Podle Tribunálu ze sporného rozhodnutí vyplývá, že jak rozhodnutí Komise C(2007) 3037 final tak rozhodnutí Komise C(2013) 4043 final (dále jen „rozhodnutí z roku 2007 a z roku 2013“) vyplývá, že odůvodnění, které bylo základem pro povolení režimu III, podporuje povinné použití metody RPJ/EPPÚ. Navrhovatelky mají za to, že takové odůvodnění postrádá právní základ, neboť ani rozhodnutí z roku 2007 a z roku 2013, ani oddíl 5 pokynů k vnitrostátní regionální podpoře na období 2007-2013 (dále jen „pokyny na období 2007-2013“) – použitelný na provozní podpory, kategorie, do které spadá režim III – neobsahují odkaz na metodu RPJ/EPPÚ.
- Tato metoda je uvedena pouze v poznámce pod čarou 52 oddílu 4 pokynů na období 2007-2013, která se vztahuje pouze na investiční podporu, což je kategorie, do které režim III nespadá;
- Vzhledem k tomu, že se nepoužije poznámka pod čarou 52 pokynů na období 2007-2013 a že neexistuje žádná použitelná definice „vytváření pracovních míst“ v unijním právu, musí být dodržení tohoto pojmu pro účely uplatňování režimu III prováděno s ohledem na vnitrostátní právní předpisy v souladu se zásadami proporcionality a subsidiarity, které v oblasti sdílené pravomoci omezují normativní zásah Unie na to, co je nezbytné pro zajištění cílů Smluv;
- Neexistuje rozpor mezi portugalským pracovním právem a pravidly unijního práva, konkrétně mezi pravidly použitelnými v oblasti veřejných podpor, který by mohl odůvodnit odchýlení se od prvně uvedeného práva;
- Uplatňování portugalského pracovního práva nevede k nutně zneužívajícím výsledkům a nebrání zohlednění skutečné pracovní doby za podmínek navržených Komisí;

(1) Úř. věst. 2022, L 217, s. 49.

- Automatické použití kritéria RPJ/EPPÚ je v rozporu s portugalským právem v rozsahu, v němž nezohledňuje situace zranitelnosti chráněné tímto právem, jako je rodičovství a nemoc;
 - Tribunál měl povinnost odůvodnit na základě deduktivní úvahy nepoužití vnitrostátního práva a přednostní použití metody stanovené v unijním právu, k čemuž nedošlo, což vede k tomu, že napadené rozhodnutí je protiprávní a musí být zrušeno a nahrazeno jiným rozhodnutím, které v plném rozsahu zruší rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020.
- 2. Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Nesprávné posouzení v napadeném rozhodnutí vycházející ze skutečnosti, že Tribunál měl za to, že rozhodnutí Komise (EU) 2022/1414 ze dne 4. prosince 2020 neporušuje zásady právní jistoty a legitimního očekávání**
- V rozhodnutích z roku 2007 a z roku 2013 ani v pokynech na období 2007–2013 není definována metoda použitelná pro účely dodržení pojmu „vytváření pracovních míst“ a zohlednění obvyklé praxe Komise, jakož i rozsahu a struktury režimu III by vedly k závěru o nepoužitelnosti metody definice pracovních míst v RPJ/EPPÚ. Pokud se tedy bude mít za to, jak rozhodl Soud, že dotčený požadavek lze vykládat pouze způsobem navrženým Komisí, je nutno konstatovat nejasnost dotčeného právního režimu.
 - Tribunál nesprávně rozhodl, že déletrvající nečinnost Komise (alespoň o 8 let), nemá žádný dopad, neboť je sice pravda, že Komise neměla stanovenou dobu, v níž má dokončit svou kontrolu, taková nečinnost však nemůže zůstat bez právních důsledků.
 - Navrhovatelky byly přesvědčeny, že režim III je zcela slučitelný s vnitřním trhem a toto přesvědčení vyplynulo ze skutečnosti, že byl schválen Komisí, a že nahradil zcela podobný režim – režim II, jehož slučitelnost s unijním právem nebyla nikdy zpochybněna.
 - Skutečnost, že portugalský stát pravidelně poskytoval Komisi informace umožňující kontrolovat provádění těchto podpor, a skutečnost, že Komise nečinila žádné prohlášení o jejich neslučitelnosti, jsou konkrétním ujištěním naznačujícím, že portugalský stát použil tyto podpory v souladu s právem, což vyvolalo u příjemců režimu III legitimní očekávání v tento soulad s právem.
 - Není věrohodné dospět k závěru, že „průměrný příjemce“ podpory (ve smyslu právního pojmu „přiměřeně obezřetná a pečlivá osoba“) nacházející se v postavení navrhovatelek by s ohledem na nečinnost Komise a neexistenci výslovných prohlášení v tomto smyslu použil pojem „vytváření pracovních míst“ ve smyslu poznámky pod čarou č. 52 pokynů na období 2007–2013, tedy na základě metody RPJ/EPPÚ nebo měl vůbec za to, že je třeba použít tuto metodu, neboť nic tomu nenasvědčovalo.
 - Vzhledem k tomu, že napadené usnesení je tedy stíženo zjevně nesprávným posouzením v rozsahu, v němž má za to, že nebyly porušeny zásady právní jistoty a legitimního očekávání, je třeba zrušit výše uvedené usnesení.